

Josep Manuel Agulló, *Pròxima parada: cinc poemes de Toulouse*

Pròxima parada cinc poemes de Toulouse

Menció d'Honor al IV certamen de poesia "Universitat d'Alacant"

Als amics i amigues de la universitat

ENRENOU EN LA NIT

Unos muchachos juegan dando

gritos en una plaza solitaria.

José Martínez Ruiz, Azorín, *La voluntad*.

Seus en cambra de solitud

i de silenci. Divagues.

Josep Maria Asencio, *Regne de solitud*.

Semblen petits xiquets

amagats jugant a *l'escondite*.

Penses molts versos

que t'inspiren altres més encara.

En agafar el bolígraf

surten tots corrent i s'amaguen.

Atrapes només

aquells que es descuiden prou.

Al poeta

li toca pagar totes les nits.

PASSANTS, VOYAGEURS...

Als amics francesos

El Girou acabà de nàixer
com record de terra amada.
Et va acomiadar aquell dia
el petit habitant del riuet,
aquella llúdria que secretament
t'ignorava al mig de la natura
d'un dia ple de sol i amistats noves.

Columnes salomòniques.
Arcades. Dovelles.
Torres altes, inimaginables.
Façanes amb goig
i pedres de segles
que esperen qualche turista.
Tu ara les acarones.
Aties els records
com llenya viva
i grata reminiscència.
Com si després de dos-cents anys
tornares a veure-les novament.

Vaig veure l'estàtua.
Un cavaller que cavalcava
matant amb una llança un drac.
"¡Sant Jordi!", vaig exclamar jo.
Cap persona em contestà
en la petita plaça de la creu.
Dies després tornaria per la festa.
Uns focs d'artificis
que il·luminaren Saint Jory.

Planúries.

Vastituds de gira-sols

i palmeres d'aigua.

Terres rodejant la casa.

Passejos que algun dia

tornaran a la memòria.

Ara, com un instant que penja,

ho recordes tendrament.